

prima instanță: V. Cotorobai
instanța de apel: A. Panov, M. Anton, V. Sîrbu

dosarul nr. 2rac-90/18

ÎNCHEIERE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Cooperativa raională de consum „Hincoop”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Primăriei comunei Secăreni împotriva Cooperativei raionale de consum „Hincoop” cu privire la încasarea datoriei pentru folosirea terenului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Cooperativa raională de consum „Hincoop” și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Hîncești din 31 martie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 17 octombrie 2016 Primăria comunei Secăreni, r-nul Hîncești a depus cerere de chemare în judecată împotriva CRC „Hincoop” cu privire la încasarea datoriei pentru folosirea terenului.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la data de 24 aprilie 2012 Consiliul com. Secăreni a emis decizia nr. 2/6 cu privire la stabilirea plății pentru folosirea terenurilor aflate în folosință temporară, prin care s-a decis de a stabili plata anuală pentru folosirea terenurilor care nu au fost procurate sau luate în arendă în mărime de 2% din prețul normativ al pământului.

Menționează că CRC „Hincoop” se folosește de terenul cu nr. cadastral XXXXXX, suprafața de 0.073 ha, situat în sat. Cornești, r-nul Hîncești, aferent unității comerciale și terenul cu nr. cadastral XXXXXX, suprafața de 0.0256 ha, situat în sat. Secăreni, r-nul Hîncești, aferent unității comerciale, terenuri care aparțin cu drept de proprietate Primăriei com. Secăreni, r-nul Hîncești, fără a încheia contract de arendă și fără a achita plățile corespunzătoare pentru folosirea acestora.

Relevă că la data de 18 august 2016 a expediat în adresa pârâtului cerere, prin care a solicitat achitarea plății pentru folosirea terenurilor în perioada 2012 – 2016, însă aceasta nu a fost executată.

Solicită încasarea din contul CRC „Hîncoop” a datoriei în sumă de 11316,21 de lei pentru folosirea terenului în perioada 2012 – 2016.

Pe parcursul examinării cauzei reclamanta și-a majorat cerințele, solicitând suplimentar încasarea sumei de 5 205 de lei pentru folosirea terenului în perioada 21 septembrie 2016 – 22 februarie 2017.

Prin hotărârea Judecătoria Hîncești din 31 martie 2017 a fost admisă parțial acțiunea și au fost încasate din contul CRC „Hîncoop” în beneficiul Primăriei com. Secăreni datoria în mărime de 11 608,01 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, în baza deciziei Consiliului com. Secăreni, pârâtul pentru folosirea terenurilor aferente obiectivelor sale, aflate în posesie temporară urmează să achite pentru perioada anilor 2013 – 2016 suma de 11 608,01 de lei, făcând trimitere la prevederile art. 34, 42, 90 și 92 din Codul funciar.

Totodată, prima instanță a calificat ca tardivă cerința privind încasarea din contul pârâtei a datoriei pentru folosirea terenurilor în anul 2012, argumentându-și poziția prin faptul că, reclamanta a depus acțiunea la data de 17 octombrie 2016, adică cu omiterea termenului de prescripție și nu a solicitat repunerea în termen și nici nu a prezentat probe în acest sens.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017 a fost respins apelul declarat de către CRC „Hîncoop” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 28 decembrie 2017 CRC „Hîncoop” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

Menționează că cererea de chemare în judecată a fost depusă de o persoană neîmputernicită, deoarece conform legislației în vigoare Primarul com. Secăreni nu este în drept să înainteze pretenții din numele Consiliului com. Secăreni.

În acest sens, invocă că decizia nr. 2/6 din 24 aprilie 2012 în baza căreia se solicită încasarea datoriei pentru folosirea terenurilor a fost emisă de către Consiliul local, astfel, primarul urma să dispună de împuterniciri de a reprezenta Consiliul în instanță.

Relevă că norma expusă în actul legislativ în temeiul căruia a fost calculată plata de arendă nu este aplicabilă Cooperative de consum, deoarece aceasta dispune de înlesniri, scutirii și privilegiu, inclusiv de a utiliza terenurile aferente fără plata costului de arendă a acestora.

Susține că cererea de chemare în judecată privind încasarea sumelor pentru anii 2012 – 2013 a fost depusă tardiv, adică, după expirarea perioadei de 3 ani în interiorul căruia intimatul se putea adresa în judecată.

Prin referința depusă la data de 21 februarie 2018 Primăria com. Secăreni a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către CRC „Hincoop” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către CRC „Hincoop”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul CRC „Hincoop” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Cooperativa raională de consum „Hincoop” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic